

ଓঁ শ্রী গণেশায় নমঃ

প্রাচীন ভারতীয় বৈদিক সাহিত্য

Vedic Literature of Ancient India

ଉপনিষদ

(ଉপনিষত্)

Upanishad / Upanisat

১০৮ উপনিষদ (ভাগ - ২)

108 Upanishad (Vol – 2)

সংস্কৃত - শ্রী প্রকাশ প্রধান

Editor – Prakash Pradhan

ভাষা - সংস্কৃত-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉপদেষ্টা

পশ্চিত শ্রী সন্তোষ কুমার মিশ্র

সংসাক, হিন্দু মহামন্দির, ওଡ଼ିশা শাখা

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ମୁଖୀ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ମୁଖୀ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ମୁଖୀ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାଙ୍ଗ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା - 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାତ୍ର ମୁଲ୍ଲେର' ଓ 'ପାଉଳ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାତ୍ରିକ ଓଲିରେଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ ରହୁଥିଲା, ସେଇମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମ୍ମଦାୟ ୧୦୮ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚେତୁଲରେ ଏହାର ସଂକଷିତ କରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ନାହିଁ ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ ଉପନିଷଦ କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଇଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡକ, ତେତିରୀୟ, ଐତରୀୟ, ଛାଯୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଣ୍ସିତକି, ଶୈତାଶୁଦ୍ଧର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାଙ୍କ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର	୧୦	ଶୌରେଯ, କୌଷୀତକି	ଆମ୍ବରୋଧ, ମୁଦ୍ରଳ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ୟ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିଦ୍ୟ
ଓଡ଼ିଶା	୧୧	ଛାନୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରପୁରୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଶୋଯ, ମୌତ୍ରେଯ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଣ୍ଡିକା		ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ବୃଦ୍ଧାକ୍ଷରାବାଲ, ଜବାଲି	ସ୍ନେହବୃତ୍ତାମଣି, ଦର୍ଶନ
ଉତ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର	୩୭	କୀର୍ତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ଵେତାଶ୍ଵତର, ମୌତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ଶ୍ଵତ୍ସ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଂଶୁତି	ସର୍ବତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୌବଳ୍ୟ, କାଳାଚ୍ଛିରୁତ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୁତ୍ତ, ବୃଦ୍ଧହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିଦ୍ୱୁ ତେଜୋବିଦ୍ୱୁ, ଅମୃତନାଦ, ଶୁରିକା, ଧାନବିଦ୍ୟ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ସ୍ନେହଚଢ଼, ସ୍ନେହଶିଖା, ସ୍ନେହକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଉତ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର	୧୮	ଜିଶ, ବୃଦ୍ଧଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଳୟ, ପୈଙ୍ଗଳ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା	ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀଯାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଳ୍ୟ, ଶାର୍ଦ୍ଦ- ୟାଯନୀୟ,		ତାରସାର	-	ଅଦ-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧାର	ଶାକ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅତ୍ରି ଆତ୍ମପତ୍ର	୩୭	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡଳ୍ୟ, ପ୍ରକ୍ଷା,	ଆୟା, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରାଣଶିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ରମ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରଜୀ	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ମୃଦ୍ଦିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାଯଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ	ଅଥର୍ବଵିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହତ୍ତାବାଲ, ଶରତ, ଭର୍ତ୍ତାବାଲ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରଜ, ମହାବାକ୍ୟ
ଅତ୍ରି ଆତ୍ମପତ୍ର	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ସ୍ତୋତ୍ର ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସ୍ମୃତିରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ଢୁଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋଉରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ଢୁଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ଢୁଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷା ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତ ଓ ପରମରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୨

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପକ୍ଷାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପତା, ଓଡ଼ିଶା

ସାମାଜିକ ଉପନିଷଦ

(Minor Upanishad)

ଓঁ শ্রী গোশায় নমঃ

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପନିଷଦ

(Suryopanisat / Surya Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଣିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଣିକରଣ

ଶ୍ରୀ କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ

ଦେବଗଢ଼, ଓଡ଼ିଶା,

kumuda.youngindia@gmail.com

ସୂର୍ଯ୍ୟପନିଷତ୍ / ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପନିଷଦ ଶାଖା

॥ ଅଥ ସୂର୍ଯ୍ୟପନିଷତ୍ ॥

ସୁଦିତସ୍ମାତିରିକ୍ତାରିସ୍ମୁରିନନ୍ଦାତ୍ମଭାବିତମ୍ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣାକାରଂ ନୌମି ଚିମ୍ବୁର୍ଯ୍ୟବୈଭବମ୍ ॥

ଓଁ ଭଦ୍ରଂ କର୍ଣ୍ଣରିଃ ଶୁଶ୍ରୂୟାମ ଦେବାଃ । ଭଦ୍ରଂ ପଶେୟମାକ୍ଷରିର୍ଯ୍ୟଜତ୍ରାଃ ।
ଛିରେଇଞ୍ଜେସ୍ମୁଷ୍ଟୁବାଂସମ୍ପନ୍ନଭିର୍ଯ୍ୟଶେମ ଦେବହିତଂ ଯୁଦ୍ଧାୟୁଃ ।
ସ୍ଵପ୍ତି ନ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃଦ୍ଧଶ୍ରବାଃ । ସ୍ଵପ୍ତି ନଃ ପୁଷ୍ଟା ବିଶ୍ଵବେଦାଃ ।
ସ୍ଵପ୍ତି ନଦ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ୍ୟା ଅରିଷ୍ଟନେମିଃ । ସ୍ଵପ୍ତି ନୋ ବୃଦ୍ଧପ୍ରତିର୍ଦ୍ଧାତୁ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ॥ ଅଥ ସୂର୍ଯ୍ୟଅର୍ବାଙ୍ଗିରମ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟାମ୍ୟାମଃ ।
ବ୍ରହ୍ମା ରକ୍ଷିଃ । ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦଃ । ଆଦିତ୍ୟୋ ଦେବତା ।
ହଂସଃ ସୋଽହମଗ୍ନିନାରାୟଣୟୁକ୍ତଂ ବୀଜମ୍ । ହୃଲ୍ଲେଖା ଶକ୍ତିଃ ।
ବିଯଦାଦିସର୍ଗସଂୟୁକ୍ତଂ କୀଳକମ୍ । ଚତୁର୍ବିଧପୁରୁଷାର୍ଥସିଦ୍ୟର୍ଥେ ବିନିଯୋଗଃ ।

ଷଟ୍ସ୍ଵରାରୂତେନ ବୀଜେନ ଷତଙ୍କଂ ରକ୍ତମୁଜସଂସ୍ଥିତମ୍ ।
ସପ୍ତାଶୁରଥିନଂ ହିରଣ୍ୟବର୍ଣ୍ଣଂ ଚତୁର୍ଭୁଜଂ ପଦ୍ମଦୃଶ୍ୟଭୟବରଦହସ୍ତଂ
କାଳକ୍ରମପ୍ରଣେତାରଂ ଶ୍ରୀସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣଂ ଯୁ ଏବଂ ବେଦ ସ ବୈ ବ୍ରାହ୍ମଣଃ ।

ଓଁ ଭୂର୍ଭୁବଃସ୍ଵବଃ ।
ଓଁ ତହ୍ରବିତୁର୍ବରେଣ୍ୟଂ ଉର୍ଗୋ ଦେବସ୍ୟ ଧୀମହି । ଧିଯୋ ଯୋ ନଃ ପ୍ରଗୋଦୟାତ୍ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆତ୍ମା ଉଗତସ୍ତୁଷ୍ଟିଷ୍ଠାନି । ସୂର୍ଯ୍ୟାଦ୍ଵେ ଖଳ୍ଲିମାନି ଭୂତାନି ଜାୟନ୍ତେ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟଦ୍ୟକ୍ଷଣ ପର୍ଜନ୍ୟୋଧନ୍ମାତ୍ରା ନମସ୍ତ ଆଦିତ୍ୟ ।

ତୃମେବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ କର୍ମକର୍ତ୍ତାସି । ତୃମେବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ବ୍ରହ୍ମାସି । ତୃମେବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ବିଷ୍ଣୁରସି ।
ତୃମେବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ରୁଦ୍ରୋଽସି । ତୃମେବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମୃଗସି । ତୃମେବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ଯଜ୍ଞୁରସି ।
ତୃମେବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ସାମାସି । ତୃମେବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମର୍ଥବାସି । ତୃମେବ ସର୍ବଂ ଛନ୍ଦୋଽସି ।

ଆଦିତ୍ୟାଦ-ବାୟୁର୍ଜୀଯୁତେ । ଆଦିତ୍ୟାଦ-ଭୂମିର୍ଜୀଯୁତେ । ଆଦିତ୍ୟାଦାପୋ ଜାୟୁତେ ।
ଆଦିତ୍ୟାଦ୍ଵେଷ୍ୟାତିର୍ଜୀଯୁତେ । ଆଦିତ୍ୟାଦ୍ଵେୟାମ ଦିଶୋ ଜାୟୁତେ । ଆଦିତ୍ୟାଦେବା ଜାୟୁତେ ।
ଆଦିତ୍ୟାଦ-ବେଦା ଜାୟୁତେ ।

ଆଦିତ୍ୟୋ ବା ଏଷ ଏତନ୍ତଶ୍ଵଲଂ ତପତି । ଅସାବାଦିତ୍ୟୋ ବ୍ରହ୍ମ ।

ଆଦିତ୍ୟୋଧ୍ରୁକରଣମନୋବ୍ରଦ୍ଧିତିତାହଂକାରାଃ ।

ଆଦିତ୍ୟୋ ବୈ ବ୍ୟାନଃ ସମାନୋଦାନୋପାନଃ ପ୍ରାଣଃ ।

ଆଦିତ୍ୟୋ ବୈ ଶ୍ରୋତ୍ରବ୍ରଦ୍ଧିତକ୍ଷୁରମୟାଶାଃ ।

ଆଦିତ୍ୟୋ ବୈ ବାକ୍ପାଣିପାଦପାଯୁପଞ୍ଚାଃ ।

ଆଦିତ୍ୟୋ ବୈ ଶବସ୍ତ୍ରଶୂନ୍ୟରୂପରମତାଃ ।

ଆଦିତ୍ୟୋ ବୈ ବଚନାଦାନାଗମନବିସର୍ଗାନନ୍ଧାଃ ।

ଆନନ୍ଦମୟେ ଜ୍ଞାନମୟେ ବିଜ୍ଞାନାନମୟ ଆଦିତ୍ୟଃ ।

ନମୋ ମିତ୍ରାୟ ଭାନରେ ମୃତ୍ୟୋର୍ମା ପାହି ।

ଭ୍ରାଜିଷ୍ଠବେ ବିଶ୍ଵହେତବେ ନମଃ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟଦ-ଭବତ୍ତି ଭୂତାନି ସୂର୍ଯ୍ୟଶ ପାଲିତାନି ତୁ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟଂ ପ୍ରାପୁବତ୍ତି ଯୁଷ୍ମ ସୂର୍ଯ୍ୟଃ ସୋଽହମେବ ତ ।

ଚକ୍ଷୁର୍ନୋ ଦେବଃ ସବିତା ଚକ୍ଷୁନ ଉତ ପର୍ବତଃ । ଚକ୍ଷୁର୍ଧାତା ଦଧାତୁ ନଃ ।

ଆଦିତ୍ୟାୟ ବିଦ୍ଵହେ ସହସ୍ରକିରଣାୟ ଧୀମହି । ତନ୍ମଃ ସୂର୍ଯ୍ୟଃ ପ୍ରଚୋଦୟାତ ।

ସବିତା ପଣ୍ଡାତାମ୍ବିତା ପୁରସ୍ତାମ୍ବିତୋଉରାତାମ୍ବିତାଧରାତାତ୍ ।

ସବିତା ନଃ ସୁବତୁ ସର୍ବତାତିଂ ସବିତା ନୋ ରାସତାଂ ଦୀର୍ଘମାୟୁଃ ।

ଓମିତେୟକାଷରଂ ବ୍ରହ୍ମ । ଘୃଣିରିତି ଦ୍ଵେ ଅକ୍ଷରେ । ସୁର୍ଯ୍ୟ ଇତ୍ୟକରଦ୍ୱୟମ୍ ।
ଆଦିତ୍ୟ ଇତି ତ୍ରୀଣ୍ୟକରାଣି । ଏତମୈୟବ ସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟାଷାକରୋ ମନୁଃ ।

ଯୁଃ ସଦାଂହରହର୍ଜପତି ସ ବୈ ବ୍ରାହ୍ମଶୋ ଭବତି ସ ବୈ ବ୍ରାହ୍ମଶୋ ଭବତି ।

ସୁର୍ଯ୍ୟଭିମୁଖୋ ଜଗ୍ନା ମହାବ୍ୟାଧିଭୟାତ୍-ପ୍ରମୁଚ୍ୟତେ । ଅଳକ୍ଷୀର୍ଣ୍ଣଶ୍ୟତି ।

ଅଭକ୍ଷ୍ୟଭକ୍ଷଣାତ୍-ପୁତୋ ଭବତି । ଅଗମ୍ୟାଗମନାତ୍-ପୁତୋ ଭବତି ।

ପତିତସଂଭାଷଣାତ୍-ପୁତୋ ଭବତି । ଅସ୍ମଂଭାଷଣାତ୍-ପୁତୋ ଭବତି ।

ମଧ୍ୟାହ୍ନେ ସୁରାଭିମୁଖୀ ପଠେତ୍ । ସଦ୍ୟାପୁନ୍ନପଞ୍ଚମହାପାତକାତ୍-ପ୍ରମୁଚ୍ୟତେ ।

ମୈଷାଂ ସାବିତ୍ରୀଂ ବିଦ୍ୟାଂ ନ କିଂଚିଦପି ନ କଷ୍ଟେତ୍ରିତ୍-ପ୍ରଶଂସନେତ୍ ।

ଯୁ ଏତାଂ ମହାଭାଗୀ ପ୍ରାତଃ ପଠତି ସ ଭାଗ୍ୟବାଙ୍ଗୀଯୁତେ । ପଶ୍ଚାନ୍ତିନାଥି ।

ବେଦାର୍ଥଂ ଲଭତେ । ତ୍ରୀକାଳମେତଙ୍ଗପ୍ରାକ୍ତୁଶତଫଳମବାପ୍ନୋତି ।

ଯୋ ହସ୍ତାଦିତ୍ୟ ଜପତି ସ ମହାମୃତ୍ୟୁଂ ତରତି ସ ମହାମୃତ୍ୟୁଂ ତରତି ଯୁ ଏବଂ ବେଦ ॥

ଇତ୍ୟପନିଷତ୍ ॥

ଓଁ ଉତ୍ତର୍ମହାନ୍ତିର୍ଯ୍ୟରେ ଶୁଣ୍ୟମ ଦେବାଃ । ଉତ୍ତର୍ମହାନ୍ତିର୍ଯ୍ୟରେ ପଶ୍ଚାନ୍ତିନାଥି ।

ଶ୍ଵରେରଙ୍ଗେସୁଷ୍ମବାଂସପ୍ରମୁଖଭିର୍ଯ୍ୟଶେମ ଦେବହିତଂ ଯୁଦାୟୁଃ ।

ସ୍ଵପ୍ନି ନ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃଦ୍ଧଶ୍ରବାଃ । ସ୍ଵପ୍ନି ନଃ ପୁଷ୍ଟା ବିଶ୍ଵବେଦାଃ ।

ସ୍ଵପ୍ନି ନପ୍ତାର୍କ୍ୟା ଅରିଷ୍ଟନେମିଃ । ସ୍ଵପ୍ନି ନୋ ବୃଦ୍ଧପ୍ରତିର୍ଦଧାତୁ ॥

ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

॥ ଇତି ସୁର୍ଯ୍ୟପନିଷତ୍ସମାପ୍ତା ॥

